

Środa, 17 kwietnia 2019 r.

P8_TA(2019)0404

Program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania ***I**Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania (COM(2018)0443 – C8-0260/2018 – 2018/0233(COD))****(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)**

(2021/C 158/51)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2018)0443),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 114 i 197 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0260/2018),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 października 2018 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając pismo przewodniczącego Parlamentu do przewodniczących komisji z dnia 25 stycznia 2019 r. przedstawiające podejście Parlamentu do programów sektorowych wieloletnich ram finansowych po 2020 roku,
  - uwzględniając pismo Rady do przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 1 kwietnia 2019 r. potwierdzające wspólne rozumienie wypracowane przez współpracodawców podczas negocjacji,
  - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię przedstawioną przez Komisję Budżetową (A8-0421/2018),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu ⁽²⁾;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2018)0233**Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 17 kwietnia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... ustanawiającego program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 i 197,

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s.118.⁽²⁾ Niniejsze stanowisko zastępuje poprawki przyjęte w dniu 17 stycznia 2019 r. (Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0039).

Środa, 17 kwietnia 2019 r.

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Program Fiscalis 2020, który został ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013 ⁽³⁾ i jest wdrażany przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi i państwami stowarzyszonymi, oraz programy będące jego poprzednikami przyczyniły się w znacznym stopniu do ułatwienia i usprawnienia współpracy między organami podatkowymi w Unii. Organy podatkowe państw uczestniczących dostrzegają wartość dodaną tych programów, w tym w odniesieniu do ochrony finansowych i gospodarczych interesów państw członkowskich, Unii i podatników. Rozwiązanie problemów, jakie przewiduje się na najbliższe dziesięciolecie, nie będzie możliwe, jeśli państwa członkowskie nie będą patrzeć poza granice swoich terytoriów administracyjnych i intensywnie współpracować ze swoimi odpowiednikami.
- (2) Dzięki programowi Fiscalis 2020 państwa członkowskie mogą rozwijać tę współpracę w ramach Unii, co jest oszczędniejsze niż tworzenie własnych sieci współpracy dwustronnej lub wielostronnej przez każde państwo członkowskie. W związku z tym należy zapewnić kontynuację tego programu poprzez ustanowienie nowego programu w tej samej dziedzinie, tj. programu Fiscalis („program”).
- (3) Zapewniając ramy dla działań, które wspierają jednolity rynek, sprzyjają konkurencyjności Unii i chronią interesy finansowe i gospodarcze Unii i jej państw członkowskich, program powinien przyczynić się do: **wspierania polityki podatkowej i wdrażania unijnego prawa w dziedzinie podatków**; zapobiegania oszustwom podatkowym, uchylaniu się od opodatkowania, **agresywnemu planowaniu podatkowemu i podwójnemu nieopodatkowaniu i zwalczania tych zjawisk**; zapobiegania niepotrzebnym obciążeniom administracyjnym dla obywateli i przedsiębiorstw w przypadku transakcji transgranicznych i ograniczania tych obciążeń; **wspierania bardziej sprawiedliwych i skuteczniejszych systemów podatkowych**; osiągnięcia pełnego potencjału jednolitego rynku i wzmacniania **uczciwej konkurencji w Unii**; **wspierania wspólnego podejścia Unii na forach międzynarodowych i wspierania budowania zdolności administracyjnych organów podatkowych, w tym poprzez modernizację technik sprawozdawczości i audytu; a także wspierania szkoleń dla ich pracowników w tym zakresie.**
- (4) Niniejsze rozporządzenie określa pulę środków finansowych na program, które stanowią główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 17 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽⁴⁾ dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas rocznej procedury budżetowej.
- (5) W celu wsparcia procesu przystępowania państw trzecich i stowarzyszania tych państw program powinien być otwarty dla państw przystępujących i państw kandydujących, a także dla potencjalnych kandydatów i krajów partnerskich objętych europejską polityką sąsiedztwa, w przypadku gdy spełnione są określone warunki. Może on być również otwarty dla innych państw trzecich zgodnie z warunkami ustanowionymi w szczegółowych umowach zawartych pomiędzy Unią a tymi państwami dotyczących ich uczestnictwa we wszelkich programach unijnych.

⁽¹⁾ Dz.U. C [...], [...], s. [...].

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 kwietnia 2019 r. Tekst podkreślony nie został uzgodniony w toku negocjacji międzyinstytucjonalnych.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program działań na rzecz poprawy skuteczności systemów podatkowych w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Fiscalis 2020) i uchylające decyzję nr 1482/2007/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 25).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

Środa, 17 kwietnia 2019 r.

- (6) Do przedmiotowego programu ma zastosowanie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) **2018/1046** ⁽⁵⁾ („rozporządzenie finansowe”). Określa ono zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień i zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.
- (7) Działania stosowane w ramach programu Fiscalis 2020 okazały się właściwe i dlatego powinny zostać utrzymane. W celu uproszczenia i zwiększenia elastyczności w realizacji programu, a tym samym lepszego zrealizowania jego celów, działania powinny zostać zdefiniowane wyłącznie w odniesieniu do ogólnych kategorii wraz z podaniem konkretnych obrazowych przykładów działań, **takich jak spotkania i podobne wydarzenia ad hoc, w tym, w stosownych przypadkach, obecność w urzędach administracyjnych i udział w postępowaniach administracyjnych, ustrukturyzowana współpraca oparta na projektach, w tym, w stosownych przypadkach, wspólne audyty, a także budowanie zdolności w zakresie IT, w tym, w stosownych przypadkach, dostęp organów podatkowych do połączonych rejestrów. W stosownych przypadkach działania powinny również mieć na celu zajęcie się zagadnieniami priorytetowymi, aby zrealizować cele programu.** Poprzez współpracę i budowanie zdolności program Fiscalis powinien również propagować i wspierać rozpowszechnianie innowacji i zwiększanie jej efektu dźwigni w celu dalszej poprawy zdolności do realizacji głównych priorytetów w dziedzinie opodatkowania.
- (8) Ze względu na coraz większą mobilność podatników, liczbę transakcji transgranicznych, umiędzynarodowienie instrumentów finansowych i **związane z tym rosnące ryzyko oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego, co wykracza daleko poza granice Unii**, w interesie Unii lub państw członkowskich mogłoby leżeć wprowadzenie dostosowań lub rozszerzeń europejskich systemów elektronicznych na państwa trzecie niestowarzyszone z programem oraz organizacje międzynarodowe. W szczególności pozwoliłoby to uniknąć obciążenia administracyjnego i kosztów wynikających z opracowywania i eksploatacji dwóch podobnych systemów elektronicznych służących do, odpowiednio, unijnej i międzynarodowej wymiany informacji. W związku z tym, jeżeli jest to należyście uzasadnione przez taki interes, dostosowania lub rozszerzenia europejskich systemów elektronicznych na współpracę z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi powinny być kwalifikowalnymi kosztami w ramach programu.
- (9) Biorąc pod uwagę znaczenie globalizacji i **znaczenie zwalczania oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego**, w programie powinna być nadal przewidziana możliwość zaangażowania ekspertów zewnętrznych w rozumieniu art. 238 rozporządzenia finansowego. Wspomniani eksperci zewnętrzni powinni być głównie przedstawicielami organów rządowych, w tym organów z niestowarzyszonych państw trzecich, **w tym krajów najslabiej rozwiniętych**, oraz przedstawicielami organizacji międzynarodowych, przedsiębiorców, podatników i społeczeństwa obywatelskiego. **Przez pojęcie kraje najslabiej rozwinięte należy rozumieć kraje lub terytoria spoza UE kwalifikujące się do otrzymania oficjalnej pomocy rozwojowej zgodnie z odnośnym wykazem, który został publicznie udostępniony przez Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju i jest oparty na definicji Organizacji Narodów Zjednoczonych.** Wybór ekspertów do grup ekspertów powinien opierać się na decyzji Komisji z 30 maja 2016 r. ustanawiającej horyzontalne zasady tworzenia i funkcjonowania grup ekspertów Komisji. **Jeśli chodzi o ekspertów powołanych do działania we własnym imieniu i działających niezależnie w interesie publicznym, należy zapewnić ich bezstronność, brak możliwości konfliktu interesów z ich rolą zawodową oraz publiczne udostępnianie informacji o ich wyborze i uczestnictwie w grupie.**
- (10) Zgodnie z zobowiązaniem Komisji do zapewnienia spójności i uproszczenia programów finansowania, poczynionym w komunikacie z dnia 19 października 2010 r. zatytułowanym „Przegląd budżetu UE” ⁽⁶⁾, w przypadku gdy działania przewidziane w ramach programu prowadzą do osiągnięcia celów, które są wspólne dla różnych instrumentów finansowych, zasoby powinny być współdzielone z innymi unijnymi instrumentami finansowania, ale z wyłączeniem możliwości podwójnego finansowania. Działania w ramach programu powinny zapewniać spójność w wykorzystaniu zasobów unijnych wspierających politykę podatkową i organy podatkowe.
- (10a) **W trosce o opłacalność program Fiscalis powinien wykorzystywać możliwe synergie z innymi działaniami Unii w powiązanych dziedzinach, takich jak program „Cla”, program UE w zakresie zwalczania nadużyć finansowych, program jednolitego rynku oraz program wspierania reform.**

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽⁶⁾ COM(2010)0700.

Środa, 17 kwietnia 2019 r.

- (11) Największą część budżetu w ramach programu mają pochłonąć działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie technologii informacyjnej (IT). W związku z tym przepisy szczegółowe powinny określać odpowiednio wspólne i krajowe elementy europejskich systemów elektronicznych. Ponadto jasno określony powinien być zakres działań i obowiązków Komisji i państw członkowskich. **W miarę możliwości należy zapewnić interoperacyjność między wspólnymi i krajowymi elementami europejskich systemów elektronicznych oraz synergie z innymi elektronicznymi systemami odpowiednich programów Unii.**
- (12) Obecnie nie ma wymogu sporządzania wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania („MASP-T”) w celu stworzenia spójnego i interoperacyjnego środowiska elektronicznego na potrzeby opodatkowania w Unii. **■ Aby zapewnić spójność i koordynację działań w zakresie budowania zdolności w dziedzinie IT, program powinien przewidywać opracowanie takiego MASP-T, które będzie narzędziem planowania zgodnym z zobowiązaniami wynikającymi z odpowiednich prawnie wiążących aktów Unii i niewykraczającym poza te zobowiązania.**
- (13) Niniejsze rozporządzenie powinno być wdrażane za pomocą programów prac. Z uwagi na średnio- i długoterminowy charakter celów i w oparciu o doświadczenia zdobyte z biegiem czasu programy prac powinny być tak skonstruowane, by obejmowały kilka lat. Przejście z rocznych programów prac na wieloletnie, **lecz nieprzekraczające trzech lat** programy prac zmniejszy obciążenie administracyjne zarówno po stronie Komisji, jak i państw członkowskich.
- (14) W celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do przyjmowania programów prac.
- (15) Zgodnie z pkt 22 i 23 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽⁷⁾ zachodzi potrzeba oceny niniejszego programu w oparciu o informacje zgromadzone w kontekście konkretnych wymogów dotyczących monitorowania, przy czym należy unikać nadmiernej regulacji i obciążeń administracyjnych, zwłaszcza względem państw członkowskich. Wymogi te mogą, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki jako podstawę oceny oddziaływania instrumentu w terenie. **Oceny śródkresowe i końcowe, które powinny zostać przeprowadzone nie później niż cztery lata odpowiednio po rozpoczęciu lub zakończeniu realizacji programu, powinny mieć wkład w proces decyzyjny kolejnych wieloletnich ram finansowych. W ocenach śródkresowych i końcowych należy również uwzględnić pozostałe przeszkody utrudniające osiągnięcie celów programu i przedstawić sugestie dotyczące najlepszych praktyk. Oprócz ocen śródkresowych i końcowych, w ramach systemu sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów należy sporządzać roczne sprawozdania z postępów w celu monitorowania postępów. Sprawozdania te powinny zawierać streszczenie zdobytych doświadczeń oraz, w stosownych przypadkach, napotkanych przyszkód, w kontekście działań realizowanych w ramach programu, które miały miejsce w danym roku.**
- (15a) **Komisja powinna regularnie organizować seminaria administracji podatkowych z udziałem przedstawicieli państw członkowskich beneficjentów w celu omówienia problematycznych kwestii i zaproponowania możliwych usprawnień związanych z celami programu, a zwłaszcza wymiany informacji między administracjami podatkowymi.**
- (16) Aby we właściwy sposób reagować na zmiany w priorytetach polityki podatkowej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE dotyczących zmian w wykazie wskaźników służących mierzeniu realizacji szczegółowych celów programu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

(7) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 13 kwietnia 2016 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

Środa, 17 kwietnia 2019 r.

- (17) Zgodnie z **rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046** („rozporządzeniem finansowym”), rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽⁸⁾ i **rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2988/95⁽⁹⁾**, **rozporządzeniem Rady (UE, Euratom) nr 2185/96⁽¹⁰⁾** i **rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939⁽¹¹⁾** interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom, **w tym** nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działania, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska („EPPO”) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne przestępstwa **godzące w** interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁽¹²⁾. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF-owi, EPPO – **w odniesieniu do tych państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na mocy rozporządzenia (UE) 2017/1939** – i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu (ETO) oraz zapewniać, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.
- (17a) **Państwa trzecie należące do EOG mogą uczestniczyć w programach unijnych w ramach współpracy ustanowionej w Porozumieniu EOG, które przewiduje wdrażanie programów na mocy decyzji podjętej zgodnie z tym Porozumieniem. Państwa trzecie mogą także uczestniczyć na podstawie innych instrumentów prawnych. W niniejszym rozporządzeniu należy zawrzeć przepis szczegółowy o przyznaniu koniecznych praw i dostępu wymaganych dla właściwego urzędnika zatwierdzającego, OLAF-a, Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, aby mogli oni w pełni wykonywać swoje odnośne uprawnienia.**
- (18) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 TFUE. Przepisy te zostały określone w rozporządzeniu finansowym i dotyczą w szczególności procedury ustanawiania i wykonywania budżetu w formie dotacji, zamówień, nagród, zarządzania pośredniego oraz przewidują kontrolę odpowiedzialności podmiotów działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 TFUE dotyczą również ochrony budżetu Unii w przypadku systemowych niedociągnięć w zakresie praworządności w państwach członkowskich, gdyż poszanowanie praworządności jest niezbędnym warunkiem należytego zarządzania finansami i skutecznego finansowania unijnego.
- (19) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie niniejszego rozporządzenia wybiera się na podstawie ich potencjału osiągnięcia szczególnych celów działań i możliwości uzyskania wyników, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążeń administracyjnych oraz ryzyka naruszenia przepisów. Należy uwzględnić przy tym zastosowanie płatności ryczałtowych, stawek zryczałtowanych i kosztów jednostkowych oraz finansowania niepowiązanego z kosztami, o czym mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego. **Koszty kwalifikowalne zostaną określone w zależności od charakteru działań kwalifikowalnych. Zasadnicze znaczenie powinien mieć zwrot kosztów podróży, zakwaterowania i utrzymania ponoszonych przez uczestników konferencji oraz kosztów związanych z organizacją imprez, aby zapewnić udział ekspertów krajowych i administracji we wspólnych działaniach.**
- (20) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez poszczególne państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (EPPO) (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

⁽¹²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

Środa, 17 kwietnia 2019 r.

Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, o której mowa w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

- (21) Niniejsze rozporządzenie zastępuje rozporządzenie (UE) nr 1286/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady, które w związku z tym należy uchylić,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia program Fiscalis na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania („program”).
2. Określa ono cele programu, budżet na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „opodatkowanie” oznacza kwestie – w tym projektowanie, zarządzanie, egzekwowanie i przestrzeganie przepisów – związane następującymi podatkami i opłatami:
- a) podatek od wartości dodanej przewidziany w dyrektywie Rady 2006/112/WE⁽¹³⁾;
  - b) podatki akcyzowe od alkoholu przewidziane w dyrektywie Rady 92/83/EWG⁽¹⁴⁾;
  - c) podatki akcyzowe od wyrobów tytoniowych przewidziane w dyrektywie Rady 2011/64/UE⁽¹⁵⁾;
  - d) podatki od produktów energetycznych i energii elektrycznej przewidziane w dyrektywie Rady 2003/96/WE⁽¹⁶⁾;
  - e) inne podatki i opłaty, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2010/24/UE⁽¹⁷⁾, w stopniu, w jakim są one istotne z punktu widzenia jednolitego rynku i współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi;
- (2) „organy podatkowe” oznaczają organy publiczne i inne podmioty odpowiedzialne za opodatkowanie lub za działania związane z podatkami;
- (3) „europejskie systemy elektroniczne” oznaczają systemy elektroniczne niezbędne do celów opodatkowania i do wykonywania zadań organów podatkowych;
- (4) „państwo trzecie” oznacza państwo, które nie jest członkiem Unii;

⁽¹³⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 21).

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 176 z 5.7.2011, s. 24).

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

⁽¹⁷⁾ Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1).

Środa, 17 kwietnia 2019 r.

Artykuł 3

Cele programu

1. **Ogólnymi celami** programu jest wspieranie organów podatkowych i opodatkowania w celu poprawy funkcjonowania jednolitego rynku, **wzmacnianie** konkurencyjności Unii i **uczciwej konkurencji w Unii, ochrona** interesów finansowych i gospodarczych Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, **w tym ochrona tych interesów przed oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania, a także usprawnienie poboru podatków.**
2. Szczegółowym celem programu jest wspieranie polityki podatkowej i **wdrażanie unijnego prawa w dziedzinie podatków; zacieśnianie współpracy podatkowej, w tym lepsza wymiana informacji podatkowych;** oraz **wspieranie** budowania zdolności administracyjnych, w tym kompetencji ludzkich, oraz opracowanie i eksploatacja europejskich systemów elektronicznych.

Artykuł 4

Budżet

1. Pula środków finansowych na realizację programu na lata 2021–2027 wynosi **300 mln EUR według cen z 2018 r. (tj. 339 mln EUR w cenach bieżących).**
2. Z kwoty, o której mowa w ust. 1, można **między innymi** pokrywać wydatki na przygotowanie, monitorowanie, kontrolę, audyt, ocenę i inne działania związane z zarządzaniem programem oraz na ocenę realizacji jego celów. Z kwoty tej można ponadto pokrywać wydatki związane z badaniami i **innymi odpowiednimi materiałami przedłożonymi w formie pisemnej**, spotkaniami ekspertów, działaniami informacyjnymi i komunikacyjnymi, o ile są one związane z celami programu, jak również wydatki związane z sieciami informatycznymi w zakresie przetwarzania i wymiany informacji, w tym z narzędziami informatycznymi dla przedsiębiorstw oraz z innego rodzaju pomocą techniczną i administracyjną niezbędną w związku z zarządzaniem programem.

Artykuł 5

Państwa trzecie stowarzyszone z programem

Program jest otwarty dla następujących państw trzecich:

- a) państwa przystępujące, państwa kandydujące i potencjalni kandydaci, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;
- b) państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami udziału tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rady stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami, pod warunkiem że państwa te osiągnęły dostateczny poziom zbliżenia właściwego prawodawstwa i metod administracyjnych do prawodawstwa i metod Unii;
- c) inne państwa trzecie, zgodnie z warunkami ustanowionymi w porozumieniu szczegółowym obejmującym kwestie uczestnictwa państwa trzeciego w dowolnym programie unijnym, o ile takie porozumienie:
  - zapewnia właściwą równowagę między wkładem państwa trzeciego uczestniczącego w programach unijnych a osiąganymi przez nie korzyściami;
  - określa warunki uczestnictwa w tych programach, w tym obliczenie wkładów finansowych do poszczególnych programów i ich kosztów administracyjnych. Wkłady te stanowią dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 ■ rozporządzenia finansowego;
  - nie przyznaje państwu trzeciemu mocy decyzyjnej w odniesieniu do programu;

Środa, 17 kwietnia 2019 r.

— gwarantuje Unii prawo do zapewnienia należytego zarządzania finansami i ochrony swoich interesów finansowych.

Artykuł 6

Realizacja i formy finansowania unijnego

1. Program jest realizowany według metody zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
2. Program może zapewniać finansowanie w dowolnej formie przewidzianej w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w postaci dotacji, nagród, zamówień oraz zwrotu kosztów podróży i kosztów pobytu ponoszonych przez ekspertów zewnętrznych.

ROZDZIAŁ II

KWALIFIKOWALNOŚĆ

Artykuł 7

Działania kwalifikowalne

1. Do finansowania kwalifikują się wyłącznie działania służące realizacji celów, o których mowa w art. 3.
2. Działania, o których mowa w ust. 1, obejmują:
  - a) spotkania i podobne imprezy ad hoc;
  - b) ustrukturyzowaną współpracę opartą na projektach;
  - c) działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie IT, w szczególności w zakresie opracowywania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych;
  - d) działania w zakresie budowania zdolności i kompetencji ludzkich;
  - e) działania wspierające i inne działania, w tym:
    - (1) badania **i inne odpowiednie materiały przedłożone w formie pisemnej;**
    - (2) działania innowacyjne, w szczególności weryfikacje poprawności projektów, projekty pilotażowe i tworzenie prototypów;
    - (3) wspólnie opracowywane działania komunikacyjne;
    - (4) wszelkie inne **odpowiednie** działania przewidziane w programach prac, o których mowa w art. 13, jakie są niezbędne do osiągnięcia celów lub zgodnie z celami określonymi w art. 3.

Możliwe formy **odpowiednich** działań, o których mowa w lit. a), b) i d), są przedstawione w postaci niewyczerpującego wykazu w załączniku I.

Priorytetowe tematy działań są przedstawione w postaci niewyczerpującego wykazu w załączniku III.

3. Działania polegające na opracowywaniu i wdrażaniu dostosowań lub rozszerzeń wspólnych elementów europejskich systemów elektronicznych do współpracy z państwami trzecimi niestowarzyszonymi z programem lub organizacjami międzynarodowymi kwalifikują się do finansowania, jeżeli leżą w interesie Unii. Komisja wprowadza niezbędne ustalenia administracyjne, które mogą przewidywać wkład finansowy ze strony osób trzecich, których dotyczą te działania.
4. W przypadku gdy działania w zakresie budowania zdolności w dziedzinie IT, o których mowa w ust. 2 lit. c), dotyczą opracowania i eksploatacji europejskiego systemu elektronicznego, do finansowania w ramach programu kwalifikują się tylko koszty związane z obowiązkami powierzonymi Komisji zgodnie z art. 11 ust. 2. Państwa członkowskie ponoszą koszty związane z obowiązkami powierzonymi im zgodnie z art. 11 ust. 3.

Środa, 17 kwietnia 2019 r.

Artykuł 8

Udział ekspertów zewnętrznych

1. Gdy jest to korzystne dla realizacji działań służących osiągnięciu celów, o których mowa w art. 3, w działaniach organizowanych w ramach programu w charakterze ekspertów zewnętrznych mogą uczestniczyć przedstawiciele organów rządowych, w tym organów z państw trzecich niestowarzyszonych z programem zgodnie z art. 5, **w tym z krajów najslabiej rozwiniętych, a także, w stosownych przypadkach**, przedstawiciele organizacji międzynarodowych i innych właściwych organizacji, przedsiębiorców i organizacji reprezentujących przedsiębiorców oraz społeczeństwa obywatelskiego.
2. Koszty poniesione przez ekspertów zewnętrznych, o których mowa w ust. 1, kwalifikują się do zwrotu w ramach programu zgodnie z przepisami art. 238 rozporządzenia finansowego.
3. Ekspertów zewnętrznych wybiera Komisja, **w tym spośród ekspertów zaproponowanych przez państwa członkowskie**, na podstawie ich umiejętności, doświadczenia i wiedzy odpowiednich dla danego działania, **na zasadzie ad hoc, w zależności od potrzeb**.

Komisja sprawdza, między innymi, bezstronność tych ekspertów zewnętrznych oraz czy nie występują konflikty interesów w związku z pełnionymi przez nich obowiązkami zawodowymi.

ROZDZIAŁ III

DOTACJE

Artykuł 9

Przyznawanie dotacji, komplementarność i finansowanie łączone

1. Dotacje w ramach programu są przyznawane i zarządzane zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.
2. Działanie, które otrzymało wkład z innego programu unijnego, może również otrzymać wkład z niniejszego programu, pod warunkiem że wkład ten nie pokrywa tych samych kosztów. Przepisy każdego zaangażowanego unijnego programu stosuje się do wkładu tego programu w dane działanie. Finansowanie skumulowane nie może przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych działania, a wsparcie w ramach różnych programów unijnych może być obliczane na zasadzie proporcjonalnej zgodnie z dokumentami określającymi warunki udzielania wsparcia.
3. Zgodnie z art. 198 lit. f) rozporządzenia finansowego te dotacje mogą być przyznawane bez zaproszenia do składania wniosków, w przypadku gdy kwalifikujące się podmioty są organami podatkowymi państw członkowskich oraz państw trzecich stowarzyszonych z programem, o których mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że warunki określone w tym artykule zostały spełnione.

Artykuł 10

Stopa współfinansowania

1. W drodze odstępstwa od art. 190 rozporządzenia finansowego w ramach programu można finansować do 100 % kosztów kwalifikowalnych danego działania.
2. W przypadku gdy działania wymagają przyznania dotacji, stopę współfinansowania mającą zastosowanie określa się w wieloletnich programach prac, o których mowa w art. 13.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE DZIAŁAŃ W ZAKRESIE BUDOWANIA ZDOLNOŚCI W DZIEDZINIE TECHNOLOGII INFORMACYJNEJ

Artykuł 11

Obowiązki

1. Komisja i państwa członkowskie zapewniają wspólnie opracowanie i eksploatację europejskich systemów elektronicznych określonych w wieloletnim planie strategicznym w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w art. 12, w tym ich zaprojektowanie, specyfikację, przeprowadzenie testów zgodności, wdrożenie, konserwację, rozwój, bezpieczeństwo, zapewnienie jakości i kontrolę jakości.

Środa, 17 kwietnia 2019 r.

2. Komisja zapewnia w szczególności:
  - a) opracowanie i eksploatację wspólnych elementów ustanowionych na podstawie wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w art. 12;
  - b) ogólną koordynację opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych, mając na celu ich funkcjonalność, wzajemne połączenie i ciągłe doskonalenie oraz ich zsynchronizowane wdrożenie;
  - c) koordynację europejskich systemów elektronicznych na poziomie Unii w celu ich promowania i wdrażania na poziomie krajowym;
  - d) koordynację opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych w odniesieniu do ich interakcji z osobami trzecimi, z wyjątkiem działań mających na celu spełnienie wymogów krajowych;
  - e) koordynację europejskich systemów elektronicznych z innymi odpowiednimi działaniami dotyczącymi administracji elektronicznej na poziomie Unii;
3. Państwa członkowskie zapewniają w szczególności:
  - a) opracowanie i eksploatację krajowych elementów ustanowionych na podstawie wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w art. 12;
  - b) koordynację opracowania i eksploatacji krajowych elementów europejskich systemów elektronicznych na poziomie krajowym;
  - c) koordynację europejskich systemów elektronicznych z innymi odpowiednimi działaniami dotyczącymi administracji elektronicznej na poziomie krajowym;
  - d) regularne dostarczanie Komisji informacji o środkach podjętych w celu umożliwienia poszczególnym organom lub przedsiębiorcom pełnego wykorzystania europejskich systemów elektronicznych;
  - e) wdrażanie europejskich systemów elektronicznych na poziomie krajowym.

Artykuł 12

Wieloletni plan strategiczny w dziedzinie opodatkowania (MASP-T)

1. Komisja **i państwa członkowskie sporządzają i aktualizują** wieloletni plan strategiczny w dziedzinie opodatkowania, **dostosowany do odpowiednich prawnie wiążących aktów Unii, i** w którym wyszczególnione są wszystkie istotne zadania w zakresie opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych, a każdy system, w całości lub w części, jest klasyfikowany jako:
  - a) element wspólny: element europejskich systemów elektronicznych opracowany na poziomie Unii, który jest dostępny dla wszystkich państw członkowskich, lub uznany przez Komisję za wspólny ze względu na efektywność, bezpieczeństwo i racjonalizację;
  - b) element krajowy: element europejskich systemów elektronicznych opracowany na poziomie krajowym, który jest dostępny w państwie członkowskim, w którym taki element utworzono lub które przyczyniło się do jego wspólnego utworzenia;
  - c) połączenie obu tych rodzajów.
2. Wieloletni plan strategiczny w dziedzinie opodatkowania obejmuje także działania innowacyjne i pilotażowe, jak również wspieranie metodologii i narzędzi związanych z europejskimi systemami elektronicznymi.
3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zakończeniu realizacji każdego z zadań powierzonych im w ramach wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w ust. 1. Przedstawiają one również Komisji regularne sprawozdania na temat postępów w realizacji swoich zadań.

Środa, 17 kwietnia 2019 r.

4. Najpóźniej do dnia 31 marca każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji roczne sprawozdanie z postępów prac w realizacji wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w ust. 1, obejmujące okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia poprzedniego roku. Te sprawozdania roczne sporządza się w z góry ustalonym formacie.

5. Najpóźniej do dnia 31 października każdego roku Komisja, na podstawie rocznych sprawozdań, o których mowa w ust. 4, sporządza sprawozdanie zbiorcze oceniające postępy państw członkowskich i Komisji w realizacji planu, o którym mowa w ust. 1, i podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej.

ROZDZIAŁ V

PROGRAMOWANIE, MONITOROWANIE, OCENA i KONTROLA

Artykuł 13

Program prac

1. Program jest realizowany w ramach wieloletniego programu prac, o którym mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego.

2. Wieloletnie programy prac są przyjmowane przez Komisję w drodze aktów delegowanych. Takie akty delegowane przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17.

Artykuł 14

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Wskaźniki odzwierciedlające postępy w realizacji programu w odniesieniu do celów szczegółowych określonych w art. 3 przedstawiono w załączniku II.

2. W celu zapewnienia skutecznej oceny postępów w realizacji programu w odniesieniu do jego celów Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 17, aby zmienić załącznik II w celu dokonania przeglądu lub uzupełnienia wskaźników, jeśli to konieczne, oraz w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przepisami dotyczącymi ustanowienia ram monitorowania i oceny.

3. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji programu i jego rezultatów. W tym celu na odbiorców środków unijnych nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.

Artykuł 15

Ocena

1. Oceny przeprowadza się w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym. **Komisja upublicznia oceny.**

2. Ocena śródkresowa programu przeprowadzana jest z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji programu, jednak nie później niż w ciągu czterech lat od rozpoczęcia realizacji programu.

3. Po zakończeniu realizacji programu, lecz nie później niż cztery lata po upływie okresu określonego w art. 1, Komisja przeprowadza ocenę końcową programu.

4. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

Artykuł 16

Ochrona interesów finansowych Unii

W przypadku gdy państwo trzecie uczestniczy w programie na podstawie decyzji wydanej na mocy umowy międzynarodowej lub innego instrumentu prawnego, państwo trzecie przyznaje właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu uprawnienia i prawa dostępu niezbędne do kompleksowego wykonywania ich odpowiednich kompetencji. W przypadku OLAF takie prawa obejmują prawa do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, przewidziane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF).

Środa, 17 kwietnia 2019 r.

ROZDZIAŁ VI
WYKONYWANIE PRZEKAZANYCH UPRAWNIEŃ I PROCEDURA KOMITETOWA

Artykuł 17

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 2, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2028 r.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność żadnych obowiązujących już aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa **■**.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 18

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet zwany „Komitetem ds. Programu Fiscalis”. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ VII
PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 19

Informacja, komunikacja i promocja

1. Odbiorcy finansowania unijnego uznają pochodzenie i zapewniają eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów) poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z programem, jego działaniami i rezultatami. Zasoby finansowe przydzielone na program przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami, o których mowa w art. 3.

Artykuł 20

Uchylenie

Rozporządzenie (UE) nr 1286/2013 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.

Środa, 17 kwietnia 2019 r.

Artykuł 21

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację lub modyfikację danych działań, aż do ich zamknięcia, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1286/2013, które nadal stosuje się do danych działań aż do ich zamknięcia.
2. Z puli środków finansowych przeznaczonych na program można również pokrywać wydatki na wsparcie techniczne i administracyjne na potrzeby przejścia między tym programem a środkami przyjętymi w ramach poprzedniego programu, tj. na mocy rozporządzenia (UE) nr 1286/2013.
3. W razie potrzeby w budżecie obejmującym okres po 2027 r. mogą zostać zapisane środki na pokrycie wydatków przewidzianych w art. 4 ust. 2, aby umożliwić zarządzanie działaniami, które nie zostaną zakończone do dnia 31 grudnia 2027 r.

Artykuł 22

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Środa, 17 kwietnia 2019 r.

ZAŁĄCZNIK I

Niewyczerpujący wykaz możliwych form działań, o których mowa w art. 7 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), b) i d)

Działania, o których mowa w art. 7 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), b) i d), mogą mieć między innymi następującą formę:

a) jeśli chodzi o spotkania i podobne wydarzenia ad hoc:

- seminaria i warsztaty, zasadniczo z udziałem wszystkich państw, na których odbywają się prezentacje, a uczestnicy prowadzą intensywne dyskusje i wykonują czynności dotyczące danego tematu;
- wizyty robocze organizowane w celu umożliwienia urzędnikom i funkcjonariuszom nabywania lub zwiększania wiedzy eksperckiej i wiadomości dotyczących polityki podatkowej;
- obecność w urzędach administracji oraz udział w postępowaniach administracyjnych;

b) jeśli chodzi o ustrukturyzowaną współpracę:

- grupy projektowe, zasadniczo składające się z przedstawicieli ograniczonej liczby państw, funkcjonujące w ograniczonym czasie w celu realizacji wcześniej wytyczonego celu i uzyskania ściśle określonego rezultatu, łącznie z koordynacją i określeniem punktów odniesienia;
- zespoły ekspertów stanowiące zorganizowaną formę współpracy o charakterze tymczasowym lub stałym, gromadzące wiedzę specjalistyczną w celu wykonywania zadań w konkretnych dziedzinach lub w celu prowadzenia działań operacyjnych, otrzymujące ewentualnie wsparcie w postaci usług współpracy online, pomocy administracyjnej oraz udogodnień w zakresie infrastruktury i wyposażenia;
- wielostronne lub jednoczesne kontrole polegające na skoordynowanym sprawdzaniu sytuacji podatkowej jednego lub większej liczby powiązanych podatników, organizowane przez co najmniej dwa państwa, w tym co najmniej dwa państwa członkowskie, mające wspólne lub uzupełniające się interesy;
- wspólne audyty polegające na sprawdzaniu sytuacji podatkowej jednego lub większej liczby powiązanych podatników przez jeden zespół audytowy składający się z co najmniej dwóch państw, w tym co najmniej dwóch państw członkowskich, mających wspólne lub uzupełniające się interesy;
- wszelkie inne formy współpracy administracyjnej ustanowione dyrektywą 2011/16/UE, rozporządzeniem (UE) nr 904/2010, rozporządzeniem (UE) nr 389/2012 lub dyrektywą 2010/24/UE;

d) jeśli chodzi o działania w zakresie budowania zdolności i kompetencji ludzkich:

- wspólne szkolenia lub rozwój e-uczenia się w celu wspierania niezbędnych umiejętności zawodowych i wiedzy związanych z dziedziną opodatkowania;
- wsparcie techniczne mające na celu usprawnienie procedur administracyjnych, zwiększenie zdolności administracyjnych i poprawę funkcjonowania administracji podatkowych i operacji poprzez inicjowanie i wymianę dobrych praktyk.

Środa, 17 kwietnia 2019 r.

ZAŁĄCZNIK II**Wskaźniki**

Cel szczegółowy: wspieranie polityki podatkowej, współpracy w dziedzinie podatków i budowania zdolności administracyjnych, w tym kompetencji ludzkich, oraz opracowanie i eksploatacja europejskich systemów elektronicznych.

1. Budowanie zdolności (administracyjnych, ludzkich i IT):

1. Wskaźnik stosowania i wdrażania unijnego prawa i polityki (liczba działań w ramach programu zorganizowanych w tej dziedzinie i zaleceń wydanych w następstwie tych działań)
2. Wskaźnik uczenia się (zastosowane moduły nauki; liczba przeszkolonych urzędników i funkcjonariuszy; ocena jakości przez uczestników)
3. Dostępność europejskich systemów elektronicznych (wyrażona jako procent czasu)
4. Dostępność wspólnej sieci łączności (wyrażona jako procent czasu)
5. Uprozczone procedury IT dla administracji krajowych i przedsiębiorców (liczba zarejestrowanych przedsiębiorców, liczba wniosków i liczba wyszukiwań w różnych systemach elektronicznych finansowanych w ramach programu)

2. Dzielenie się wiedzą i tworzenie sieci kontaktów:

6. Wskaźnik solidności współpracy (stopień uzyskanej sieci kontaktów, liczba spotkań osobistych, liczba grup współpracy online)
  7. Wskaźnik najlepszych praktyk i wytycznych (liczba działań zorganizowanych w ramach programu w tej dziedzinie; odsetek administracji podatkowych, które skorzystały z praktyki roboczej/wytycznych opracowanych przy wsparciu z programu)
-

Środa, 17 kwietnia 2019 r.

ZAŁĄCZNIK III

Zgodnie ze szczegółowym i ogólnym celem programu, działania, o których mowa w art. 7, mogą koncentrować się, między innymi, na następujących tematach priorytetowych:

- a) wspieranie wdrażania prawa Unii w dziedzinie opodatkowania, w tym szkolenia personelu w tym zakresie, oraz pomoc w określeniu możliwych sposobów poprawy współpracy administracyjnej, w tym pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności, między organami podatkowymi;
  - b) wspieranie skutecznej wymiany informacji, w tym wniosków grupowych, opracowywanie standardowych formatów IT, dostęp organów podatkowych do informacji o beneficjentach rzeczywistych oraz poprawa wykorzystania otrzymanych informacji;
  - c) wspieranie skutecznego funkcjonowania mechanizmów współpracy administracyjnej i wymiany najlepszych praktyk między organami podatkowymi, w tym najlepszych praktyk w zakresie odzyskiwania podatków;
  - d) wspieranie digitalizacji i aktualizacji metodologii w administracji podatkowej;
  - e) wspieranie wymiany najlepszych praktyk na rzecz zwalczania oszustw związanych z VAT.
-